

Warszawa, 25 marca 2002 roku

x3
Do
Sądu Apelacyjnego w Warszawie
Wydziału Cywilnego

za pośrednictwem

Sądu Okręgowego w Warszawie
I Wydziału Cywilnego
Aleje Solidarności 127
00-951 Warszawa

pozwanego Adama Gesslera

w sprawie o ustalenie

przeciwko
powódce Katarzynie Napiórkowskiej

przy współdziałaniu pozwanej Gminy
Warszawa-Centrum

sygn. akt:
IC 285/92

Zażalenie

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie I Wydziału
Cywilnego z dnia 18 marca 2002 roku w sprawie, o sygn. akt IC
285/92, w przedmiocie umorzenia postępowania.

Niniejszym zaskarżam postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydziału
Cywilnego z dnia 18 marca w sprawie o sygn. akt: I C 285/92 w przedmiocie umorzenia
postępowania w całości

zarzucając mu naruszenie:

normy art. 379 pkt 5 k.p.c w związku z art. 214 k.p.c poprzez prowadzenie przez Sąd
Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny rozprawy bez udziału strony-powoda Adama
Gesslera, który nie mógł się stawić na rozprawę ze względu na nadzwyczajne wydarzenie
jakim była choroba pozwanego Adama Gesslera, co winno skutkować nieważnością
postępowania.

normy art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zestawieniu z art. 203 § 1, 2 i 4 k.p.c. w zestawieniu z art. 5 kc oraz z art. 58 § 1 i 2 kc poprzez nieuwzględnienie okoliczności sprawy, które wskazują jednoznacznie na to, że przedmiotowa ugoda jest rażąco sprzeczna z prawem, zasadami współzycia społecznego, dla jej zawarcia strony ugody dopuściły się obejścia prawa, a także to, iż celem stron ugody było wykorzystanie tej ugody do obejścia prawa.

wnoszą o unieważnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydziału Cywilnego z dnia 18 marca 2002 roku w sprawie o sygn. akt IC 285/92, w przedmiocie umorzenia postępowania w całości bądź też o zmianę lub uchYLENIE tego postanowienia w całości,

s także o przeprowadzenie uzupełniającego dowodu w postaci przesłuchania świadków:

Marleny Jabłońskiej-Krzemień na adres: 00-272 Warszawa, Rynek Starego Miasta 21/21a

oraz

Marka Lisa na adres: ul. Dąbrego 5 m. 57, 02-796 Warszawa

obu świadków na okoliczność ich udziału w rozprawie w dniu 18 marca 2002 w przedmiotowej sprawie.

oraz o wydanie postanowienia o wstrzymaniu rażącego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia zażalenia.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w dniu 18 marca 2002 roku wydał w sprawie o sygn. akt IC 285/92 postanowienie o umorzeniu postępowania. Podstawą dla wydania tego postanowienia był zgodny wniosek powódki Katarzyny Napiórkowskiej oraz drugiego pozwanego Gminy Warszawa-Centrum złożony podczas rozprawy w dniu 18 marca 2002 roku oraz zawarta w sądzie do protokołu ugoda

Strony zawierając ugodę w niniejszej sprawie dopuściły się rażącego naruszenia prawa, zaś Sąd Okręgowy w Warszawie zezwalając na prowadzenie rozprawy bez udziału pozwanego Adama Gesslera, pomimo tego że dysponował wiedzą o chorobie pozwanego, spowodował iż postępowanie prowadzone w niniejszej sprawie w dniu 18 marca 2002 roku zostało dotknięte sankcją nieważności w całości.

W protokole z dnia 18 marca 2002 jest wyraźna adnotacja na temat tego, że stawil się w dniu 18 marca 2002 roku pracownik Adama Gesslera Marlena Jabłońska-Krzemień, która oświadczyła że „... Adama Gessler w dniu dzisiejszym zastąpił, został przewieziony do szpitala i dostarczy zwolnienie lekarskie w terminie późniejszym...”. Brak jest natomiast w protokole zapisu o tym, że w chwili potem stawil się drugi pracownik Adama Gesslera Marek Lis, który przedłożył stosowne zaświadczenie lekarskie potwierdzające chorobę pozwanego Adama Gesslera, a także brak jest zapisu o tym, że zostało złożone pismo dotychczasowego pełnomocnika pozwanego Adama Gesslera adwokata Andrzeja Rogoyskińskiego o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa przez pozwanego Adama Gesslera. Obie te okoliczności zostały przedstawione w odrębnym piśmie o uzupełnienie protokołu rozprawy, a są również

istotne w niniejszej sprawie gdyż potwierdzają okoliczność obiektywnej przeszkody, która uniemożliwiła pozwanemu Adamowi Gesslerowi obronę swoich praw

Adam Gessler zamierzał bowiem przedstawić na rozprawie w dniu 18 marca 2002 roku dokumenty wskazujące na to, że Gmina Warszawa-Centrum przynajmniej od dnia 9 września 2001 roku jest związana z Adamem Gesslerem i jego spółkami szeregiem umów, które powodują, iż niemożliwe jest zawieranie przez Gminę Centrum jakiegokolwiek innej umowy lub ugody, którego przedmiotem byłby lokal w którym znajdują się części będące przedmiotem niniejszego sporu.

dnia:

1. kopia notatki ze spekania w dniu 9 lutego 2001 roku;
2. kopia porozumienia z dnia 6 marca 2001 roku ;
3. kopia porozumienia z dnia 23 marca 2001 roku

Ponieważ przedstawione powyżej umowy nie zostały dotychczas zrealizowane przez Gminę Warszawa-Centrum, Adam Gessler będzie dochodził ich wykonania. Jednakże zawarcie przez Gminę Warszawa-Centrum ugody - sprzecznej z postanowieniami umowy zawartej wcześniej przez tę samą Gminę Warszawa-Centrum z pozwanym Adamem Gessleram - z powodu sprawy, że Adam Gessler został narazony przez Gminę Warszawa-Centrum na olbrzymią szkodę. Sankcjonowanie takiej ugody przez Sąd Okręgowy jest niedopuszczalne, albowiem doprowadza do omięcia prawa w majestacie prawa.

Zwając przy tym trzeba, że strony ugody doprowadziły do omięcia przepisów także w ten sposób, iż umożliwiły korzystanie z lokalu będącego przedmiotem ugody bez przeprowadzenia przetargu. Strony powołały się przy tym w ugodzie na konkurs ofert na przedmiotowy lokal z 1991 roku. Należy podkreślić że konkurs ofert, zgodnie z oficjalną dokumentacją na przedmiotowy lokal, który wchodzi w skład pomieszczenia Rynek Starego Miasta 21/21a wygrał Adam Gessler, a nie Katarzyna Napiórkowska i z Adamem Gessleram a nie z Katarzyną Napiórkowską zawarto wówczas umowę najmu (Adam Gessler miał jedynie zgodnie z treścią umowy najmu umożliwić funkcjonowanie Galerii Katarzyny Napiórkowskiej, co po kilku miesiącach zostało wykreślone za zgodą władz dzielnic i Katarzyna Napiórkowska straciła jakkolwiek tytuł do tego lokalu). Powoływanie się zatem na nieprawdziwe okoliczności przez strony ugody jest rażącym naruszeniem prawa.

Wreszcie trzeba podkreślić rażące naruszenie procedury w niniejszej sprawie. Naruszenie tej procedury jest konsekwencją wspomnianego już bezzasadnego nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie usprawiedliwionej nieobecności Adama Gesslera na rozprawie. Powódka bowiem w piśmie procesowym z dnia 12 marca 2002 roku wniosła w stosunku do pozwanego powództwo, wnosząc o umorzenie pozwania. Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c bez zezwolenia pozwanego cofnięcie jest możliwe do rozpoczęcia rozprawy, po rozpoczęciu rozprawy zaś zezwolenie pozwanego jest niepotrzebne, jeśli powód zrzekł się roszczenia względem pozwanego. W niniejszej sprawie pełnomocnik powódki zrzekł się roszczenia dopiero na rozprawie w dniu 18 marca 2002 roku, a która to rozprawa jak wcześniej dowiedziono została przeprowadzona z naruszeniem normy dotyczącej nieważności postępowania. Ergo, konsekwencją nieważności postępowania jest nieważność wszystkich czynności prawnych jakie zostały popełnione podczas przedmiotowej rozprawy

